

Weer rechtdoor op ons Wiedergutmachungspad

Nu nog een stelsel van fietsbuizen waar je altijd de wind meehebt.

FOTO ERIK VAN 'T WOUDE

Steeds als Marieke over de Gele Brug de file voorbij fietst, kijkt zij weer met verbijstering naar de sliert auto's. Goh, stilstaan, wat verbazingwekkend.

Gerrit van Der Valk stelde jaren geleden in een Volkskrant-interview dubbeldeks snelwegen voor tegen het file-probleem. Ik ben ook een soort gekke Gerrit. Maar dan zonder een Schnitzel-met-appelmoesimperium en met een iets andere vervoersvoorkeur. Ik ambieer een stelsel van doorzichtige fietstunnelbuizen waarin je altijd wind mee hebt en nooit nat regent.

Wat VVD-ers hebben met het verbreden snelwegen, heb ik precies omgekeerd. Ik word een beetje hitsig van een strookje eraf. Plant er maar bomen en leg er maar een fietspad naast. Fietzers staan zelden stil en ze stoten hoogstens een windje in plaats van fijnstof uit. Dan gaat er tenminste nog iemand (op) vooruit.

Elke keer als ik in de spits over de Gele Brug de file voorbij fietst, kijk ik weer weer met verbijstering naar de dampende sliert auto's. Geen mens zou het in spits pikken als er in spits maar 20 passagiers in lijn 12 zaten of dat er in de trein in elk vierpersoon zitje, maar één reiziger zat. Maar van automobilisten vinden we het doodnormaal dat ze allemaal tegelijk in hun eentje in een vijfpersoons voertuig op pad gaan om vervolgens, goh wat verbazingwekkend, stil te staan.

Ik kan er maar niet bij met mijn verstand dat we dit superinefficiënte gedrag maar blijven belonen met nog meer asfalt. Laat het fileprobleem maar lekker zichzelf oplossen. Een kortere file begint bij jezelf. Don't ask what your country can do against the file, but what you can do against the file. Enzovoorts.

Liever zou ik al het geld voor de verbreding van de A27 stukslaan op meer groen, supergladde fietspaden, e-bike -en regenpaksubsidie en veilige voorrangssituaties voor fietsers.

Wat dat betreft vind ik het onbegrijpelijk dat Lot van Hooijdonk er gisteren zo bekaaid van af kwam bij het wethouders kerstrapport. Van Hooijdonk krijgt van mij tien gouden fietspaaltjes. Want voor fietsfundamentalisten als ik, is er de afgelopen vier jaar zichtbaar en veel ten goede veranderd.

Toen ik dit jaar aan het einde van de Cremerstraat ineens een verlicht matrixbord zag hangen waarop stond welke stallingen lege plekken hadden, maakte mijn hart een sprongetje. Wowie, normaal krijgen alleen maar automobilisten zo'n bord. Op tal van fietspaden zijn die vreselijke verongelukpaaltjes weggehaald en werden er fietsstraten geopend waar auto's te gast zijn in plaats van andersom. Wat mij betreft worden auto's op termijn daar helemaal geweerd. Ik mag toch ook niet over de A2 naar Amsterdam fietsen?

Als klap op de vuurpijl werd afgelopen woensdag ook nog eens het Wiedergutmachungfietspad naast de Vleutensebaan geopend. Aanvankelijk zou de korte kaarsrechte fietsverbinding parallel aan het spoor, die in het al bouwgeweld van Leidsche Rijn Centrum was verzwolgen, niet worden hersteld. Dit omdat de kosten van 1 miljoen euro te hoog zouden zijn ten opzichte van de paar minuten tijdswinst.

Rijstrook

Ik mopperde daar een paar jaar geleden al uitgebreid over. Ik kon er maar niet over uit dat er wel 35 miljoen euro beschikbaar was voor een tijdelijke extra rijstrook op de A2 (de strook heeft er maar 1 jaar gelegen!), omdat de A2-tunnel vertraging had opgelopen, maar geen miljoentje voor een fietspad, dat allen al mijn man jaarlijks 24 uur tijdswinst oplevert. Wat over de afgelopen elf jaar dat hij de route naar de stad heeft gefietst, toch elf dagen waren geweest.

Groot was dan ook de grijns op mijn gezicht dat uitgerekend hij, als voorzitter van de wijkraad Leidsche Rijn samen met Lot van Hooijdonk, die een jaloersmakend mooie fiets heeft, het pad mocht openen. We kunnen weer immer gerade aus op ons Wiedergutmachungfietspad en ik hoop dat we die rechte lijn in 2017 kunnen voortzetten.